

037. Bijbelstudie over het GESLACHTSREGISTER VAN YESHUA SEFER TOL'DOT YESHUA ספר תולדת ישוע

In deze bijbelstudie zullen wij een paar “lastige” Schriftgedeelten behandelen, die door talrijke bijbellezers over het algemeen liever overgeslagen worden omdat men het nogal saai vindt. Ik heb het dus over de geslachtsregisters, en met name over de twee verschillende geslachtsregisters van Yeshua haMashiach [Jezus Christus] in vergelijking met elkaar en met de geslachtsregisters in TeNaCH [het z.g. Oude Testament]. Zij schijnen namelijk op het eerste gezicht enkele vervelende tegenstrijdigheden en hiaten te bevatten, die door tegenstanders maar al te graag worden aangegrepen om te “bewijzen” dat B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] niet g'ddelijk geïnspireerd zou zijn, want anders zouden de schrijvers ervan immers niet zo onzorgvuldig te werk zijn gegaan. Maar is dat wel zo? Waren ze echt wel zo onzorgvuldig en slordig geweest bij het overschrijven van de toen vrij toegankelijke openbare geslachtsregisters, of zijn de ogenschijnlijke tegenstrijdigheden en hiaten soms heel bewust en met een bepaald doel aangebracht? Laten wij de omstrede geslachtsregisters van Yeshua haMashiach derhalve zeer zorgvuldig in hun juiste context onderzoeken en met de parallelle lijsten en teksten in TeNaCH vergelijken.

Geslachtsregister volgens Matityahu

“Geslachtsregister van Yeshua haMashiach, de zoon van David, de zoon van Avraham. Avraham verwekte Yitz'chaq, Yitz'chaq verwekte Ya'aqov, Ya'aqov verwekte Y'huda en zijn broeders, Y'huda verwekte Peretz en Zarach bij Tamar, Peretz verwekte Chetz'ron, Chetz'ron verwekte Ram, Ram verwekte Aminadav, Aminadav verwekte Nach'shon, Nach'shon verwekte Salmon, Salmon verwekte Boaz bij Rachav, Boaz verwekte Oved bij Rut, Oved verwekte Yishai, Yishai verwekte David, de koning. David verwekte Sh'lomo bij de vrouw van Uriyahu, Sh'lomo verwekte Rechav'am, Rechav'am verwekte Aviya, Aviya verwekte Asa, Asa verwekte Y'hoshafat, Y'hoshafat verwekte Yoram, Yoram verwekte Uziyahu, Uziyahu verwekte Yotam, Yotam verwekte Achaz, Achaz verwekte Chiz'qiyahu, Chiz'qiyahu verwekte M'nashe, M'nashe verwekte Amon, Amon verwekte Yoshiyahu, Yoshiyahu verwekte Y'chon'yahu en diens broeders ten tijde van de Babylonische Galut [ballingschap]. Na de Babylonische Galut verwekte Y'chon'yahu Sh'al'ti'el, Sh'al'ti'el verwekte Z'rubavel, Z'rubavel verwekte Avihud, Avihud verwekte El'yaqim, El'yaqim verwekte Azur, Azur verwekte Tzadoq, Tzadoq verwekte Yachin, Yachin verwekte Elihud, Elihud verwekte El'azar, El'azar verwekte Matan, Matan verwekte Ya'aqov, Ya'aqov verwekte Yosef, de man van Miryam, uit wie Yeshua geboren is, die de Mashiach genoemd wordt. Al de geslachten dan van Avraham tot David zijn veertien geslachten en van David tot de Babylonische Galut veertien geslachten en van de Babylonische Galut tot de Mashiach veertien geslachten.” (מתתיהו [Matthéüs] 1:1-17)

Geslachtsregister volgens Lucas

“En het geschiedde, terwijl al het volk ondergedompeld werd, dat toen ook Yeshua [Jezus] ondergedompeld werd en in gebed was, de hemel zich opende, en Ruach haQodesh [de Heilige Geest] in lichamelijke gedaante als een duif op Hem nederdaalde, en dat er een stem kwam uit de hemel: Gij zijt mijn Zoon, de geliefde, in U heb Ik mijn welbehagen. En Hij, Yeshua, was, toen Hij optrad, ongeveer dertig jaar, een zoon, naar men meende, van Yosef, de zoon van Eli, de zoon van Matat, de zoon van Levi, de zoon van Malki, de zoon van Yanai, de zoon van Yosef, de zoon van Matityahu, de zoon van Amotz, de zoon van Nachum, de zoon van Chesli, de zoon van Nagai, de zoon van Machat, de zoon van Matityahu, de zoon van Shim'i, de zoon van Yosef, de zoon van Yoda, de zoon van Yochanan, de zoon van Reisha, de zoon van Z'rubavel, de zoon van Sh'al'ti'el, de zoon van Neri, de zoon van Malki, de zoon van Adi, de zoon van Qosam, de zoon van Almodam, de zoon van Er, de zoon van Yeshua, de zoon van Eli'ezer, de zoon van Yorim, de zoon van Matat, de zoon van Levi, de zoon van Shim'on, de

zoon van Yehuda, de zoon van Yosef, de zoon van Yonam, de zoon van El'yaqim, de zoon van Maliya, de zoon van Mina, de zoon van Matata, de zoon van Natan, de zoon van David, de zoon van Yishai, de zoon van Oved, de zoon van Boaz, de zoon van Salma, de zoon van Nach'shon, de zoon van Aminadav, de zoon van Admin, de zoon van Arni, de zoon van Chetz'ron, de zoon van Peretz, de zoon van Yehuda, de zoon van Ya'aqov, de zoon van Yitz'chaq, de zoon van Avraham, de zoon van Terach, de zoon van Nachur, de zoon van Serug, de zoon van Re'u, de zoon van Peleg, de zoon van Ever, de zoon van Shalach, de zoon van Qeinan, de zoon van Arpach'shad, de zoon van Shem, de zoon van Noach, de zoon van Lamech, de zoon van Metushelach, de zoon van Chanoch, de zoon van Yered, de zoon van Mahalal'el, de zoon van Qeinan, de zoon van Enosh, de zoon van Shet, de zoon van Adam, de zoon van G'd." (לוקס Luqas [Lucas] 3:21-38).

Vragen!

Als wij nu de twee geslachtsregisters van Yeshua haMashiach [Jezus Christus] in מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 1:1-17 en in לוקס Luqas [Lucas] 3:21-38 met elkaar vergelijken, dan komen wij al heel gauw een aantal tegenstrijdigheden tegen die onmiddellijk vragen bij ons oproepen, maar als wij dan ook nog de geslachtsregisters in בראשית B'reshit [Genesis] 5:1-32 en 11:10-26, רות Rut [Ruth] 4:18-22, alsook דברי הימים א Div'rei haYamim alef [1 Kronieken] 1:24-28, 2:1-15 en 3:5-19 erbij halen en daarnaast leggen, dan komen er nog een aantal vragen bij en lijkt de chaos compleet, want dan klopt er namelijk bijna niets meer van!!! Laten wij daarom al onze vragen eventjes inventariseren en daarna kijken wat er aan de hand is. Welnu, zowel Matityahu [Matthéüs] alsook Lucas zijn het met elkaar eens dat Yosef [Jozef] niet de echte vader van Yeshua is, maar slechts Zijn pleegvader, want in tegenstelling tot alle daarvoor genoemde personen schrijft Matityahu in vers 16 niet: "Ya'aqov verwekte Yosef en Yosef verwekte Yeshua", maar: "Ya'aqov verwekte Yosef, de man van Miryam, uit wie Yeshua geboren is, die Mashiach genoemd wordt." Lucas schreef het nog duidelijker: "En Hij, Yeshua, was, toen Hij optrad, ongeveer dertig jaar, een zoon, **naar men meende**, van Yosef, de zoon van Eli" (vers 23). In het Grieks staat er letterlijk: "...zijnde een zoon, zoals Hij beschouwd werd ofwel er gemeend werd, een zoon van Jozef, van Eli." **Men dacht** dat Yeshua een zoon van Yosef was, maar Hij was het dus niet! De vraag die ons nu in het kader van deze bijbelstudie bezig houdt, is daarom: welk nut hebben deze twee geslachtsregisters van Yosef als hij niet de vader van Yeshua was, want dan is het toch niet het geslachtsregister van Yeshua? Is dan de aanhef in Mt 1:1 niet onjuist en misleidend? De tweede vraag volgt meteen als wij naar de vader van Yosef kijken. Wie is eigenlijk de vader van Yosef? Eli of Ya'aqov, want dat zijn blijkbaar twee verschillende personen omdat beiden op hun beurt zelf ook weer een andere vader hebben. Dat brengt ons meteen naar de volgende vraag: hoe kan het nou dat er in de twee geslachtsregisters vanaf David tot Yosef verschillende namen voorkomen? Hebben wij het in beide gevallen echt wel over de stamboom van Yosef of is er iets anders aan de hand? Nog iets: mag de stamboom van Yeshua überhaupt wel via Yosef lopen? Yosef behoort immers tot het nageslacht van Y'chon'yahu [Jechonja c.q. Konjahu], waarvan geschreven staat: "Zo zegt de Eeuwige: Schrijf deze man in als kinderloos, een man die in zijn dagen geen geluk heeft, want het zal aan geen van zijn nakomelingen gelukken om te zitten op de troon van David en weer over Y'huda [Juda] te regeren". (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 22:30). Ook deze tekst roept weer vragen op, want als Y'chon'yahu [Jechonja] vervloekt was en kinderloos zou blijven, hoe kan hij dan Sh'al'ti'el [Sealtiël] verwekt hebben? En last but not least is er ook nog de klemmende vraag hoe het mogelijk is dat Matityahu zo stellig kan schrijven dat er tussen David haMelech [koning David] en de Galut [ballingschap] veertien geslachten waren, terwijl het volgens דברי הימים א Div'rei haYamim alef [1 Kronieken] 3:10-16 eigenlijk achttien moesten zijn. Er ontbreken dus vier generaties. U ziet het nu, dat de twee geslachtsregisters genoeg stof geven tot nadenken en allesbehalve saai zijn. Laten we proberen om op al deze klemmende vragen goede, degelijke en vooral bijbels gefundeerde antwoorden te krijgen.

Stambomen van Yosef en Miryam

Laten wij maar beginnen met Yosef. Zowel Matityahu als Lucas geven te kennen dat Yosef niet de biologische vader van Yeshua was, maar slechts Zijn pleegvader, door wie Yeshua het wettelijke recht kreeg om aanspraak te maken op de troon van David, want Matityahu wijkt

namelijk van de tot dusver in zijn geslachtsregister gevolgde stijl af wanneer hij bij Yeshua komt. Hij schrijft: „Ya'aqov verwekte Yosef, de man van Miryam, uit wie Yeshua werd geboren, die Mashiach genoemd wordt" (Mt 1:16). Merk op dat hij niet zegt: "Yosef verwekte Yeshua", maar hij duidt hem aan als „de man van Miryam, uit wie Yeshua werd geboren". Lucas drukt zich zelfs nog nauwkeuriger uit, want na eerder te hebben aangetoond dat Yeshua, hoewel uit Miryam geboren, in werkelijkheid de Zoon van G'd was (Lc 1:32-35), schrijft hij: „Yeshua was naar men meende, een zoon van Yosef, de zoon van Eli." (Lc 3:23). Aangezien Yeshua niet de biologische zoon van Yosef was, maar de Zoon van G'd, moest het door Lucas opgetekende geslachtsregister van Yeshua aantonen dat hij op grond van zijn geboorte als mens via zijn moeder Miryam een zoon van David was en dus kan dit document niets anders zijn dan het geslachtsregister van Miryam, want Yosef wordt door Lucas weliswaar de zoon van Eli genoemd, maar hij schrijft niet dat Eli hem verwekt heeft. Matityahu daarentegen schrijft wel, dat Yosef door Ya'aqov werd verwekt (Mt 1:16). Yosef, de zoon van Ya'aqov en echtgenoot van Miryam, was dus niet de zoon, maar de schoonzoon van Eli, zoals ook Rut niet de dochter van Naomi was, maar haar schoondochter. In de toenmalige Joodse denkwereld nam men echter de woorden uit בראשית B'reshit [Genesis] 2:24 letterlijk dat man en vrouw door het huwelijk tot één vlees worden en om deze reden wordt Yosef dan ook door het huwelijk met Miryam de zoon van Eli genoemd gelijk ook Rut een dochter van Naomi genoemd wordt (רות Rut 1:11). Eli was dus de vader van Miryam [Maria] en derhalve de echte grootvader van Yeshua van moederskant. Deze bestudering van de tekst laat ons er aldus concluderen dat, aangezien deze afstamming van Yeshua via Eli duidelijk tegenover Zijn afstamming via Yosef gesteld wordt, het document dat Lucas hier voor ons heeft bewaard, niets anders kan zijn dan het geslachtsregister van Yeshua via Miryam. Waarom noemt Lucas Miryam hier dan niet, maar wel haar man? Welnu, In de oudheid was men van mening dat het niet passend was de moeder als lid van de genealogische keten in een officieel geslachtsregister te noemen. Bij de Grieken was een man de zoon van zijn vader, niet van zijn moeder; en onder de joden gold de spreuk: „De nakomeling van de moeder wordt niet haar nakomeling genoemd" (Talmud-tractaat Bava Batra 110a). Eigenlijk is dit tegenovergesteld aan de huidige officiële Joodse opvatting dat men door het rabbinaat slechts als Jood erkend kan worden als men een Joodse moeder heeft. Maar dat is weer een ander vraagstuk. In ieder geval was het destijds niet gebruikelijk dat men de naam van de moeder noemde in genealogieën, maar als men in speciale gevallen toch ook wel de vrouwelijke lijn van de afstamming wilde vermelden, dan werd de naam van haar echtgenoot ervoor gebruikt, want man en vrouw zijn immers één. Het is ons nu echt duidelijk geworden dat Matityahu het heeft over de stamboom van Yosef en Lucas over die van Miryam, en dat verklaart ook meteen waarom er vanaf David op beide geslachtslijsten totaal verschillende namen staan. Zowel Yosef alsook Miryam behoren beiden tot het natuurlijke nageslacht van David: Yosef via Sh'lomo [Salomo] (Mt 1:6) en Miryam via diens broer Natan (Lc 3:31).

Wettelijke Erfgenaam

Maar we hadden nog meer vragen. Een van de belangrijkste vragen was, welk nut het geslachtsregister van Yosef zou hebben voor de bewijsvoering dat Yeshua de koning en de Mashiach van Israël zou zijn, als hij toch niet de biologische vader is. Yeshua moet hiervoor namelijk aan een aantal tegenstrijdige voorwaarden voldoen, want enerzijds moet Hij wel tot het nageslacht van David behoren omdat er geschreven staat, dat de Mashiach volgens de belofte zou zitten op de troon van David (Jes 9:5 en Hnd 2:30), maar daartegenover staat er eveneens geschreven dat het nageslacht van David via Y'chon'yahu [Jechonja] geen recht meer had op de troon van David omdat Y'chon'yahu vervloekt was. Dat de stamboom van de Mashiach dus niet uit de tak van Sh'lomo [Salomo] mocht verlopen is duidelijk en daarom is ook Zijn biologische afstamming via Yosef uitgesloten! Wilde Yeshua dus aanspraak kunnen maken op de troon van David, dan kon dit alleen maar via Zijn moeder Miryam, en daarvoor was het noodzakelijk om aan te tonen dat zij eveneens van David afstamde, maar dan uit de tak van Sh'lomo's broer Natan. De natuurlijke lijn van Yeshua loopt dus van David via Natan en niet via Sh'lomo. Maar gezien het feit dat de reeds lang verwachte Mashiach Ben David uit de lijn van Sh'lomo moest komen heeft de Eeuwige met Zijn grote wijsheid en voorzienigheid ervoor gezorgd dat Yeshua enerzijds de natuurlijke erfgenaam werd, omdat Hij door een groot wonder uit de maagd Miryam werd geboren, die uit de geslachtslijn van David via Natan

stamde, maar anderzijds ook de **wettelijke erfgenaam** werd in de mannelijke afstammingslijn die van David en Sh'lomo via Zijn pleegvader Yosef liep. In Matityahu 1:24-25 lezen wij, dat Yosef Miryam als echtgenote neemt en uit Lucas 2:21 blijkt, dat Yosef haar eerstgeboren Zoon erkent als zijn eigen zoon en erfgenaam door Hem te laten besnijden en Hem de naam Yeshua te geven in gehoorzaamheid aan de g'ddelijke opdracht die hij kreeg via de engel. Dit is volkomen in overeenstemming met de Talmud, want er staat geschreven: *“Als iemand zegt: ‘Dit is mijn zoon’, zal hij geloofd worden”* en in Bava Batra 134a lezen wij, dat die erkende zoon wel als erfgenaam zal worden beschouwd. Yosef, de echtgenoot van Miryam, was dus niet de vader, maar slechts de pleegvader van Yeshua, zoals ook Sh'alti'el [Sealtiël] niet de vleeselijke vader van Z'rubavel [Zerubabel] was, maar zijn pleegvader, want Z'rubavel [Zerubabel] was volgens Div'rei haYamim alef [1 Kronieken] 3:19 de zoon van P'daya [Pedaja]. Maar overeenkomstig Bava Batra 134a werd Yeshua evenals Z'rubavel wel in de Joodse geslachtsregisters erkend als de wettelijke zoon en erfgenaam van Zijn pleegvader en derhalve is de inleidende eerste zin van de B'sora Tova [Evangelië] volgens Matityahu [Matthéüs] dan ook legitiem! Hierdoor werd Yeshua namelijk niet alleen de wettelijke erfgenaam over de schamele persoonlijke bezittingen van Yosef, maar door diens koninklijke afkomst kan Yeshua ook aanspraak maken op de troon van David en zo worden in de Persoon van Yeshua de twee messiasstypen verenigd, die het Jodendom kent, namelijk de Mashiach Ben Yosef en de Mashiach Ben David ofwel de lijdende Messias en de zegevierende, heersende Messias!

Yeshua Ben David Ben Avraham

Matityahu, die voor de Joden schreef, geeft alleen de geslachtslijst van Avraham en David af, maar Lucas, die voor de heidenen schreef, begint al met Adam. Matityahu's bedoeling was aan te tonen, dat Yeshua het Zaad is van Avraham, in wien alle geslachten der aarde gezegend zouden worden (Gen 22:18, Gal 3:14-16) en dat Hij tevens de Erfgenaam is van David's troon als Koning van Israël (Jes 9:5-6, Hnd 2:30). Lucas daarentegen wilde aantonen, dat Yeshua het Zaad der vrouw was, dat de kop van de slang zou vermorzelen (Gen 3:15, Hebr 2:14). Daarom gaat hij terug tot Adam en eindigt zijn geslachtslijst met de woorden: *“...de zoon van Adam, de zoon van G'd”* (Lc 3:38). Adam wordt hier de zoon van G'd genoemd, omdat hij geen biologische vader had, maar door de Eeuwige naar Zijn evenbeeld is geschapen. Maar het is tevens een omschrijving voor Yeshua, omdat deze laatste woorden van Zijn geslachtsregister zowel Zijn G'ddelijke alsook Zijn menselijke natuur aanduiden, want Hij was beide: de Zoon van Adam ofwel de Zoon des mensen [Ben haAdam] en de Zoon van G'd [Ben Elohim], opdat Hij de geschikte Middelaar zou zijn tussen G'd en de kinderen van Adam, en de kinderen van Adam door Hem er toe in staat zouden worden gesteld om kinderen van G'd te worden, want toen G'd in Eden het oordeel uitsprak, deed Hij de belofte dat het Zaad van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen (בראשית B'reshit [Genesis] 3:15). Dit gaf de aanleiding tot de conclusie dat het Zaad een menselijke afstammingslijn moest hebben, hoewel pas later uitdrukkelijk werd verklaard dat de lijn van het Zaad een aardse loop zou volgen toen haShem (de Eeuwige) aan Avraham heeft beloofd dat zijn Zaad het middel zou zijn waardoor alle geslachten der aarde eens zouden worden gezegend (בראשית B'reshit [Genesis] 22:17-18). Daardoor is het familieregister van Avraham's nageslacht voor ons buitengewoon belangrijk. Na de zondvloed wees reeds de zegen van Noach erop dat haShem een speciaal plan had met de nakomelingen van Shem (בראשית B'reshit [Genesis] 9:26-27). G'd openbaarde later aan Avraham dat hetgeen zijn „Zaad” genoemd zou worden, via Yitz'chaq [Isaäk] zou komen (בראשית B'reshit [Genesis] 17:19; Romeinen 9:7). Het lag derhalve voor de hand dat er een zeer zorgvuldig opgetekend geslachtsregister nodig zou zijn om dit Zaad te kunnen identificeren. Dientengevolge werd er in de loop van de eeuwen een nauwkeurig geslachtsregister bijgehouden van de lijn van Y'huda [Juda], de stam die een leidende rol toegezegd was (בראשית B'reshit [Genesis] 49:10), en met name van het geslacht van David, omdat dit immers de koninklijke geslachtslijn was (שמואל Sh'mu'el bet [2 Samuël] 7:12-16). Deze opgetekende verslagen zouden later de basis voor de geslachtsregisters van Yeshua haMashiach vormen, waarvan zowel Matityahu alsook Lucas dankbaar gebruik maakten, want Hij is immers het Zaad van Avraham en de Zoon van David! Daarom is in gesprekken met Joden deze afstammingslijn van Yeshua dan ook van buitengewoon grote betekenis, zoals wij

in יוחנן Yochanan [Johannes] 7:42 kunnen lezen: *“Zegt de Schrift niet, dat de Mashiach komt uit het geslacht van David en van het dorp Beit Lechem, waar David was?”*.

Openbare geslachtsregisters

Matityahu begint zijn B'sora Tova [evangelie] met een volgens de rabbijnse methode opgezette stamboom, waarin hij toont hoe Yeshua haMashiach zowel van Avraham afstamt, in wie alle volkeren zouden worden gezegend, als van David uit wiens geslacht de Vredevorst geboren zou worden. Ook is het van belang te zien dat Yeshua via Avraham verbonden is met **het land van Israël** en via David met **de troon van Israël**. Het koningschap is hier echter het belangrijkste, daarom wordt eerst gezegd *“de zoon van David”* en dan *“de zoon van Avraham”*, hoewel historisch Avraham de eerste is. Om te bewijzen dat Yeshua van Avraham en David afstamde, hoefden de twee evangelisten Matityahu en Lucas niet een nieuw geslachtsregister op te stellen. Zij hoefden alleen maar af te schrijven van de openbare, door alle Joden volledig geaccepteerde registers die er bestonden met betrekking tot de afstammingslijn van David en van de priesterschap en met betrekking tot alle andere gegevens die noodzakelijk waren om iemands afstamming te bewijzen. Zelfs al was er in deze registers iets weggelaten, dan deed dit geen afbreuk aan wat zij beoogden en ook bereikten, namelijk, het leveren van een wettelijk en openlijk erkend bewijs voor de afstamming van Yeshua haMashiach. Voor Matityahu was het aantonen van het heil en van de heilbrenger belangrijker dan de natuurlijke afkomst en daarom kon hij bij het opstellen van zijn geslachtslijst gerust uitgaan van de geslachtslijn van Yosef, hoewel hij in vers 18 van hoofdstuk 1 zelf nadrukkelijk schreef, dat Yeshua helemaal niet de zoon van Yosef was. Maar dat bleek ook al uit vers 16 door de vermelding: *“de man van Miryam uit wie Yeshua geboren is”* in plaats van *“Yosef verwekte Yeshua”*. Daar komt nog bij dat destijds in Israël een vrouw helemaal geen recht had op de troon en daarom zou Yeshua, als de Zoon van een maagd alleen, eveneens geen wettige rechten kunnen laten gelden. Om ervoor te zorgen dat Hij toch evengoed de wettige erfgenaam van de troon van David in de ogen van het volk zou zijn, moest Miryam dus de vrouw zijn van een man die in tegenstelling tot haar wél een volkomen en onveranderlijk recht had op de troon. Matityahu ging daarom terecht uit van het feit dat de Joden Yosef door zijn huwelijk met Miryam als de wettelijke vader van Yeshua beschouwden en dat deze het kind ook als een echte vader heeft erkend en grootgebracht. Indien vijandig gezinde Joden Yeshua ervan beschuldigd zouden hebben dat Hij een onwettige zoon was, zou het feit dat Yosef, die volledig van de omstandigheden rondom de maagdelijke geboorte op de hoogte was, die Miryam gehuwd had en haar de bescherming van zijn goede naam en zijn koninklijke afstamming had gegeven, zo'n lasterlijke bewering hebben weerlegd. Daaruit blijkt dat Yeshua dus zowel van vaders als van moederszijde de Zoon van David was, getuige deze uittreksels uit hun beider geslachtsregisters, die door iedereen in die tijd met de oorspronkelijke openbare geslachtsregisters probleemloos konden worden vergeleken; en verder hoefden de beide evangelisten niet te gaan met hun bewijsvoering. Sterker nog: als zij daarvan waren afgeweken, zouden zij hun doel juist niet hebben bereikt, maar dat het in die tijd niet werd tegengesproken, is voor ons eigenlijk bewijs genoeg dat het een juist en nauwkeurig afschrift was. De door Matityahu en Lucas geciteerde stambomen bevatten namen die door de Joden van die tijd algemeen als authentiek werden erkend. De Soferim [schriftgeleerden] en P'rushim [Farizeeën], alsook de Tzaducim [Sadduceeën], waren felle tegenstanders van de Messiasbelijdende beweging, en zij zouden zeer zeker elk mogelijk argument gebruikt hebben om Yeshua in diskrediet te brengen, maar het is opmerkelijk dat zij toch deze twee geslachtsregisters in B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] nooit hebben aangevochten. Zij zouden zich de gelegenheid echt niet hebben laten ontgaan op eventuele fouten in de door Matityahu of Lucas opgestelde geslachtsregisters van Yeshua te wijzen, indien die waren gemaakt. Want tot 70 na Chr. hadden zij immers ongehinderd vrije toegang tot de openbare geslachtsregisters, die in Israël met grote zorgvuldigheid werden opgesteld en werden bewaard als documenten van grote waarde, want zij bekrachtigden de aansluiting die de Israëlieten hadden met hun voorgeslacht en hun volk. Het is dus de moeite waard om er even bij stil te staan, dat deze Joodse geslachtsregisters, die later samen met de Joodse staat tenietgingen, nog ongeveer dertig of veertig jaren bestaan hadden, nadat deze twee uittreksels ervan vervaardigd waren, dus lang genoeg om hun betrouwbaarheid aan te tonen. Daarna waren zij niet langer nodig. Het is dus werkelijk opmerkelijk dat in tegenstelling tot de hedendaagse critici niemand van de tegenstanders van het Messiasbelijdend Jodendom in de eerste eeuwen in deze beide geslachtsregisters iets onjuist of met elkaar in tegenspraak vond,

want als hier werkelijk iets fout was geweest, is het bijna ondenkbaar, dat de tegenstanders zouden hebben nagelaten om hierop te wijzen. Hetzelfde geldt eigenlijk ook voor al de eerste-eeuwse heidense vijanden van de gelovigen uit de volken! Velen van hen waren, net als de vijandig gezinde joden, geleerden die onmiddellijk alle aandacht gevestigd zouden hebben op elke eventuele aanwijzing waaruit zou blijken dat de geslachtsregisters van de twee evangelisten niet authentiek en zelfs tegenstrijdig waren. Er bestaat echter geen enkele aanwijzing dat de heidense vijanden de eerste gelovigen op dit punt hebben aangevallen.

Getallensymboliek

In de samenstelling van deze beide lijsten vindt men een getallensymboliek, want de twee geslachtsregisters van Yeshua in de Evangeliën worden beiden beheerst door het heilige getal 7, hetgeen volmaaktheid betekent! Wij moeten echter wel in het oog houden dat elk iets anders beoogt uit te drukken met de wijze van samenstelling: Matityahu noemt 42 generaties (= 3 x 14) tussen Avraham en Yeshua, maar bij Lucas worden 77 generaties (= 11 x 7) opgesomd van Adam tot Yeshua. Bij Matityahu ligt de nadruk daarop, dat Yeshua de Mashiah [Messias] is, want de geschiedenis van het uitverkoren volk Israël loopt immers vanaf Avraham via David uit op Yeshua, Ben Avraham, Ben David! Hij is de vervulling van de beloften die de Eeuwige gedaan had aan zowel Avraham alsook aan David. "Ben David" [de Zoon van David] is een in het Jodendom gebruikelijke aanduiding voor de Mashiah, die wij ook in de B'sora Tova [het Evangelie] herhaaldelijk tegen komen. In het Hebreeuws heeft elke letter ook een cijferwaarde en daarom is het ook beslist geen toeval dat Matityahu in vers 17 van zijn eerste hoofdstuk geschreven heeft: *"Al de geslachten dan van Avraham tot David zijn 14 geslachten"*, want het getal 14 is de cijferwaarde van de naam David (דָּ: דַּ dalet = D = 4, וּ vav = V = 6, דַּ dalet = D = 4, bij elkaar opgeteld dus 14, want in het Hebreeuws worden de klinkers namelijk niet geschreven). Het zou toeval kunnen zijn dat het getal 14 hier ook de cijferwaarde van de koninklijke naam דָּוִד David vertegenwoordigt, maar aangezien de centrale positie van koning David en de titel van de Mashiah "Ben David" [Zoon van David] lijkt mij dit niet zeer waarschijnlijk! De naam דָּוִד David betekent overigens "geliefde", en ook dit woord is weer een duidelijke heenwijzing naar Yeshua, want het doet ons denken aan de stem uit de hemel, iets verderop: *"Deze is Mijn Zoon, de geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!"* (Mt 3:17). Toeval? Toeval bestaat niet! Ook Lucas maakt hiervan melding in vers 22 van zijn tweede hoofdstuk en begint direct hierop volgend het geslachtsregister met de woorden: *"En Hij, Yeshua, was, toen Hij optrad, ongeveer dertig jaar, een Zoon, naar men meende, van Yosef, de zoon van...enz."* - Het begin van Yeshua's publieke optreden op ongeveer dertigjarige leeftijd komt op opmerkelijke wijze overeen met dat van David, zoals wij kunnen lezen: *"Dertig jaar was David oud, toen hij koning werd..."* (שְׁמוּאֵל ב' Sh'mu'el bet [2 Samuël] 5:4). Het Hebreeuwse woord voor "gezalft" is "Mashiah" en daarom correspondeert David's zalving tot koning met Yeshua's zalving met Ruach haQodesh [de Heilige Geest]. Zo is David zowel in zijn zalving tot koning als in de leeftijd van zijn optreden als zodanig een voorafschaduwing van Yeshua haMashiah! Maar ook Yosef, die onderkoning werd in Egypte, begon op dezelfde leeftijd in het openbaar op te treden: *"Yosef was dertig jaar oud, toen hij voor Farao, de koning van Egypte, stond."* (בְּרֵאשִׁית B'reshit [Genesis] 41:46). Maar Yeshua is niet alleen onze Koning, maar ook onze Hogepriester en daarom is het ook geen toeval dat men ook priester werd op de leeftijd van 30 jaar: *"En de Eeuwige sprak tot Moshe en Aharon: Neem het aantal op van de Kehatieten onder de Levieten, naar hun geslachten en families, van dertig jaar oud en daarboven tot vijftig jaar oud, ieder, die dienstplichtig is om werk te verrichten in de tent der samenkomst."* (בְּמִדְבָּר Bamidbar [Numeri] 4:1-3). Terwijl Matityahu door de systematische opbouw van zijn geslachtsregister duidelijk wil maken dat Yeshua werkelijk de koninklijke Mashiah [Messias] is, de langverwachte telg uit het huis van David, ligt bij Lucas de nadruk daarop, dat Yeshua **de tweede Adam** is, die komt herstellen wat **de eerste Adam** teweeg gebracht heeft, zoals ook Sha'ul [Paulus] in Romeinen 5:12-15 heeft geschreven: *"Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan omdat allen gezondigd hebben; want reeds vóór de Tora [wet] was er zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend, als er geen Tora [wet] is. Toch heeft de dood als koning geheerst van Adam tot Moshe [Mozes], ook over hen, die niet gezondigd hadden op een gelijke wijze als Adam overtrad, die een beeld is van de*

Komende. Maar het is met de genadegave niet zo als met de overtreding, want indien door de overtreding van die éne zeer velen gestorven zijn, veel meer is de genade G'ds en de gave, bestaande in de genade van de éne mens, Yeshua haMashiach, voor zeer velen overvloedig geworden." Lucas plaatst Yeshua in het centrum van de wereldgeschiedenis, die met Adam begint. Daarom geeft hij 77 namen in zijn geslachtsregister, d.w.z. 11 x 7. Een periode van zeven geslachten vormde in het Joodse denken één wereldweek en in deze tijdrekening ging men uit van twaalf wereldweken. Yeshua staat zo gezien dus aan het einde van de elfde wereldweek en dat betekent, dat met Hem een nieuw tijdperk begint! De laatste wereldweek, de tijd van het heil, is met de komst van de Heiland aangebroken! In de oude Joodse literatuur komt op verschillende plaatsen het verschijnsel voor dat men zowel de wereldgeschiedenis vanaf Adam alsook de geschiedenis van Israël vanaf Avraham indeelt in weken, waarbij dan, zoals ik hierboven reeds heb vermeld, één week staat voor zeven opeenvolgende generaties. Matityahu laat op deze manier uitkomen dat Yeshua na drie keer twee weken, dat is dus na drie keer veertien geslachten, de zevende week inluidt. Dat wil zeggen dat met de komst van Yeshua de TeNaCH [het z.g. Oude Testament] zijn hoogtepunt en vervulling heeft bereikt. Dat dit bij het opstellen van het geslachtsregister voorop stond, is ook op te maken uit het feit dat Matityahu [Matthéüs] tussen Yoram [Joram] en Uziyahu [Uzzia] zomaar drie geslachten overslaat, namelijk: Achaz'yahu [Achazja], Yoash [Joas] en Amatz'yahu [Amasja] (zie **הימים א** **דברי** Divrei haYamim alef [1 Kronieken 3:11-12) en tussen Yoshiyahu [Josia] en Y'chon'yahu [Jechonja] nog één: Y'hoyaqim [Jojakim] (**הימים א** **דברי** Divrei haYamim alef [1 Kronieken 3:15-16).

Ontbrekende geslachten

Om precies uit te komen op de veertien geslachten, laat Matityahu dus bewust een aantal koningen weg, hoewel hij als gelovige Jood en kenner van TeNaCH de volgorde en het aantal der koningen van Israël beslist wel heeft geweten! De vraag rijst: Waarom laat Matityahu enkele namen weg die in de lijsten van de kroniekschrijvers wél voorkomen? Allereerst moet worden opgemerkt dat men niet elke schakel van de afstammingslijn hoefde te vermelden om zijn afstamming te kunnen bewijzen. Zulke weglatingen komen namelijk in de Joodse geslachtsregisters vaker voor om ze te vereenvoudigen. In Ezra 7:1-5 zien wij hiervan een passend voorbeeld. Toen Ezra zijn priesterlijke afstamming wilde aantonen, liet hij namelijk zes geslachten weg die wél in de geslachtslijst van de priesters voorkomen in **הימים א** **דברי** Divrei haYamim alef [1 Kronieken] 6:1-15. Kennelijk was het niet nodig om al deze voorvaders te noemen om de Israëlieten het bewijs te leveren dat hij inderdaad van priesterlijke afkomst was. Hetzelfde geldt dan ook voor Matityahu: Hij heeft dus ongetwijfeld gebruik gemaakt van de openbare registers en daaruit de namen overgeschreven, blijkbaar niet alle namen, maar alleen die welke nodig waren om Yeshua's afstamming van Avraham en David te bewijzen. Hij had uiteraard ook toegang tot de Hebreeuwse Geschriften, die hij naast de officiële geslachtsregisters kon raadplegen. Toch denk ik dat het ook zeer waarschijnlijk is dat deze uitlating toe te schrijven is aan het toenmalige gebruik om de namen der g'ddeloze koningen in het duistere te laten. Zoals ik reeds heb opgemerkt, kan Matityahu zijn geslachtslijst exact uit het door hem gebruikte openbare register hebben overgenomen, of hij kan als geheugensteuntje doelbewust enkele tussenschakels hebben weggelaten. Maar de meest aannemelijke verklaring voor het feit dat hier enkele koningen uit David's geslachtslijn zijn weggelaten is echter, dat Yoram [Joram] de g'ddeloze Atal'yahu [Atalia] uit het huis van Achav [Achab], de dochter van Izevel [Izebel], gehuwd had en zodoende dit door G'd veroordeelde geslacht in de lijn der koningen van Juda had gebracht (**הימים א** **מלכים** Melachim alef [1 Koningen] 21:20-26 en **הימים ב** **מלכים** Melachim bet [2 Koningen] 8:25-27). Matityahu noemt alleen Yoram, die de g'ddeloze verbintenis was aangegaan, en laat dan de namen van de volgende drie koningen tot het vierde geslacht weg: de nakomelingen uit deze verbintenis. Achaz'yahu [Achazja], Yoash [Joas] en Amatz'yahu [Amasja] waren dus koningen van Juda die zich schuldig hebben gemaakt aan wat beschreven is in **הימים ב** **דברים** Devarim [Deuteronomium] 29:18-20. De geschiedenis van deze drie koningen staat beschreven in het boek **הימים ב** **דברי** Divrei haYamim bet [2 Kronieken] 22:1 tot 25:28. Maar ook tussen Yoshiyahu [Josia] en Y'chon'yahu [Jechonja] is één generatie overgeslagen: Y'hoyaqim [Jojakim]. Dat is reeds in de rabbijnse traditie het geval zoals blijkt uit de LXX ofwel de Septuaginta, de Griekse vertaling van

TeNaCH! In dit geval weten wij het dus vrijwel zeker dat Matityahu deze verandering niet zelf heeft aangebracht, maar zo heeft overgenomen. Maar wat was er dan met deze vierde overgeslagen koning Y'hoyaqim [Jojakim]? Het ligt eigenlijk voor de hand: hij heeft een soortgelijke zonde begaan, welke ook de drie voorgenoemde koningen hebben begaan. U kunt het allemaal nalezen in ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 26. Maar toch blijft er nog een probleem, want Y'chon'yahu [Jechonja ofwel Konjahu], zijn zoon, was namelijk ook niet bepaald kosher. Sterker nog: hij was vervloekt! Over hem lezen wij het volgende: *“Zo zegt de Eeuwige: Schrijf deze man in als kinderloos, een man die in zijn dagen geen geluk heeft, want het zal aan geen van zijn nakomelingen gelukken om te zitten op de troon van David en weer over Y'huda [Juda] te regeren”*. (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 22:30). En toch heeft de Eeuwige reeds enkele verzen verderop evengoed nog de belofte gedaan: *“Zie, de dagen komen, luidt het woord van Adonai, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als Koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Y'huda [Juda] behouden worden en Israel veilig wonen; en dit is Zijn naam, waarmee men Hem zal noemen: Adonai Tzid'qenu [de Eeuwige onze gerechtigheid].”* Dit lijkt wel erg tegenstrijdig, want eigenlijk had met de kinderloze koning Y'chon'yahu [Jechonja] het geslachtsregister van David moeten stoppen. Hoe kan de Eeuwige dan de belofte doen dat er evengoed nog een nakomeling van David op diens troon zou zitten? Volgens de Talmud werd de vloek gedeeltelijk opgeheven toen Y'chon'yahu in Babylon gevangen zat en berouw kreeg (סנהדרין Sanhedrin 37b). Dit wordt ook bevestigd door דברי הימים א' Divrei haYamim alef [1 Kronieken] 3:17-18, waar wij tot onze verbazing kunnen lezen: *“En de zonen van Y'chon'yahu [Jechonja], die gevangen werd, waren: Sh'al'ti'el [Sealtiël], Mal'kiram [Malkiram], P'daya [Pedaja], Shen'atzar [Senassar], Y'qam'ya [Jekamja], Hoshama [Hosama] en N'dav'ya [Nedabja].”* Y'chon'yahu [Jechonja], die als kinderloos stond geschreven, kreeg toch evengoed nageslacht, want de Eeuwige had hem in Zijn goedheid en genade vergeven, zoals ook de naam van zijn eerstgeboren zoon reeds laat zien. Sh'al'ti'el [Sealtiël] betekent immers: “de van G'd gevraagde” ofwel “de van G'd gebedene”! Ook in de Talmud-traktaten סנהדרין Sanhedrin 37b en 38a staat over het berouw van Y'chon'yahu, vergeving vragen en vergeving ontvangen en tenslotte over het zwanger worden van zijn vrouw en zonen baren tijdens de Galut [ballingschap] in Babylon geschreven. En daar in de babylonische gevangenschap werd ook Z'rubavel [Zerubbabel] verwekt door P'daya [Pedaja], een jongere broer van Sh'al'ti'el [Sealtiël], zoals wij in vers 19 van 1 Kronieken 3 lezen. De naam Z'rubavel [Zerubbabel] heeft overigens de betekenis van: “in Babylon gezaaid”. In tegenstelling tot wat Matityahu in zijn geslachtsregister schrijft en tevens strookt met עזרא Ezra 3:2, נחמיה N'chem'ya [Nehemia] 12:1 en חגאי Chagai [Haggai] 1:14, was Z'rubavel [Zerubbabel] dus niet de biologische zoon van Sh'al'ti'el [Sealtiël], omdat hij verwekt werd door P'daya [Pedaja], maar op grond van het zwagerhuwelijk was hij blijkbaar wel zijn wettelijke zoon! Met Sh'al'ti'el [Sealtiël] en Z'rubavel [Zerubbabel] schijnt het dat de geslachtsregisters van Lucas en Matityahu elkaar ontmoeten, maar dat is niet helemaal zeker. De meeste historici en bijbelgeleerden gaan ervan uit dat deze Sh'al'ti'el en Z'rubavel uit het geslacht van Sh'lomo, waar Matityahu over spreekt, hele andere personen zijn geweest dan die uit het geslacht van Natan, waar Lucas het over heeft. Temeer omdat Lucas een zekere Neri, die verder nergens in de hele bijbel voorkomt, als vader van Sh'al'ti'el noemt. Het is dus meer waarschijnlijk dat het in de beide geslachtsregisters om verschillende personen gaat met dezelfde naam. In elk geval houdt met Z'rubavel de verbinding met TeNaCH [het Oude Testament] op, maar omdat de Israëlieten hun openbare geslachtsregisters zorgvuldig bewaarden, is het verloop van beide geslachtslijsten in B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] ongetwijfeld gebaseerd op de authentieke lijsten van het huis van David. Dit blijkt ook uit het feit, dat Lucas nauwkeurig vermeldt dat Yosef en Miryam in Beit Lechem, de stad van hun gezamenlijke voorvader David, ingeschreven moesten worden (Lucas 2:4-5). Met Y'chon'yahu was nu een einde gekomen aan de koninklijke waardigheid van het huis van David en na Sh'al'ti'el en Z'rubavel waren alle nakomelingen van de grote koning onbekende personen in een tijd, dat het geslacht van David arm was en geminacht werd.

Veertien geslachten

Het geslachtsregister van Matityahu wil een schematische samenvatting geven van de geschiedenis van Israël. Bovendien maakte een schematische weergave het memoriseren

makkelijker en mede om deze reden verdeelde hij de geslachtslijst van Avraham tot Yeshua in drie gedeelten van elk veertien geslachten. Deze indeling kan wel als geheugensteuntje hebben gediend, maar wanneer men de namen telt, komt men in totaal op 41 en niet op 42 namen. Een mogelijke verklaring van de wijze waarop Matityahu de namen geteld kan hebben, is de volgende: Hij heeft twee cesuren in deze tijdsspanne aangebracht. Het is duidelijk dat het getal 14, hetgeen (zoals ik reeds eerder heb vermeld de getalswaarde van de naam David is), de structuur van dit geslachtsregister bepaalt. In vers 17 wordt dit trouwens uitdrukkelijk gezegd! Van Avraham tot David telt hij veertien geslachten. Vervolgens is David de eerste van de volgende veertien namen, die met de Galut [ballingschap] eindigen. Ten slotte begint de derde reeks van veertien namen met Y'chon'yahu en eindigt met Yeshua. Merk op dat Matityahu de naam David als de laatste van de eerste veertien namen noemt en hem vervolgens als de eerste van de volgende veertien herhaalt. Daarna herhaalt hij de uitdrukking „Babylonische ballingschap“, die hij met Y'chon'yahu en diens zonen in verband brengt. Het lijkt er nu op, dat hij evenals David twee keer wordt genoemd, maar Matityahu laat Y'chon'yahu niet twee keer horen. Het geheim hiervan zit in het twee keer opnoemen van de ballingschap. Dit doet ons ook denken aan בראשית B'reshit [Genesis] 5:1-32, waar tien geslachten worden genoemd van Adam tot Noach en daarna in 9:28-29 en 11:10-26 wederom tien geslachten van Noach tot Terach. Zoals Noach de laatste van de vaders is voor de zondvloed en de eerste van de vaders is na de vloed, zo is Y'chon'yahu de laatste van de zonen van David voor de ballingschap en de eerste van de zonen van David na de ballingschap. Waarschijnlijk wilde Matityahu met dit schema uitdrukken, dat deze drie perioden uit de geschiedenis van Israël van gelijke betekenis zijn. De eerste periode vertoont een opgaande lijn van Avraham naar het koningschap van David, de tweede een neergaande lijn van David naar de ballingschap en de derde de weg terug naar het koningschap van Yeshua. De 42 geslachten doen ons ook denken aan de Grote Verdrukking, welke volgens de profeet Daniël 42 maanden zal duren alsook aan dezelfde 42 maanden, die de Vrouw uit חזיון Chizayon [Openbaring] 12, die een beeld is van de Gemeente, in een veilige schuilplaats zal doorbrengen, als de antichrist zal heersen. Na deze 42 maanden zal de Mashiach terug komen en het duizendjarig vreedrijk beginnen, want het getal 42 is de getalswaarde van אלה Eloha [G'd]!

Zevenenzeventig geslachten

Ook het geslachtsregister van Lucas wordt beheerst door het heilige getal 7, het getal van de volmaaktheid, want er komen 77 namen in voor. Vanaf Yeshua wordt de lijn teruggetrokken tot Adam. Wij krijgen de indruk dat het op zo een wijze gebeurt, dat er telkens op de 7^e plaats een kennelijk belangrijke naam staat. De elf namen zijn: Yosef (niet de vader van Miryam), Matityahu (niet de evangelist), Sh'al'ti'el (niet dezelfde als die in het andere geslachtsregister), Yeshua (niet de Mashiach), Yosef, David, Ram, Avraham, Shalach, Chanoch [Henoch] en Adam. Vanaf Adam gerekend staat Yeshua op de 77ste plaats. Dit getal brengt de volmaaktheid in haar meest omvattende vorm tot uitdrukking: 11 x 7!!! Opvallend is overigens, dat 77 tevens de getalswaarde is van de beginletters van de volgende woorden in het Griekse alfabet: **Ιησους Χρισθος Θεου Υιους Σωτηρ** Iesous **CH**ristos, **THE**ou **HU**ios, **S**oter [Jezus Christus, Zoon van G'd, Verlosser], die samen het Griekse woord **ιχθους** **ICHTHUS** [vis] vormen: (ι = I = 9 + χ = CH = 22 + θ = T = 8 + υ = U = 20 + ζ = S = 18, bij elkaar opgeteld: 77). De vis was, zoals bekend, het oude symbool van de eerste Messiasbelijdende gelovigen.

Conclusie

Het is zoals Sha'ul [Paulus] schreef: *“Elk van G'd ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens G'ds volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.”* In de Statenvertaling staat het zelfs nog een stuk duidelijker: *“Al de Schrift is van G'd ingegeven en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is opdat de mens G'ds volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.”* (2 Timóteüs 3:16-17). Daarom kan men zich dan ook echt volledig op de zowel in TeNaCH [het Oude Testament] alsook in B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] opgetekende geslachtsregisters verlaten. Ze verschaften niet alleen destijds, toen ze werden samengesteld, uiterst belangrijke gegevens, maar wij kunnen er ook nog vandaag waardevolle informatie uit putten. Dank zij deze

nauwkeurige genealogische gegevens hebben wij de volle zekerheid dat Yeshua inderdaad de Mashiach van Israël is: Ben David, Ben Avraham, Ben haAdam, Ben Elohim – de Zoon van David, de Zoon van Avraham, de Zoon des mensen, de Zoon van G'd!

Werner Stauder

Bijlage A:
Geslachtsregister van Yeshua
via de lijn van Yosef [Jozef] volgens Matityahu [Matteüs]:

Rut 4:18-22 Divrei haYamim alef [1 Kronieken] 2:1-15, 3:5-19	Matityahu [Matthéüs] 1:1-17	Spelling NBG-vertaling	Spelling Statenvertaling	עברית
Avraham	Avraham	Abraham	Abraham	אברהם
Yitz'chaq	Yitz'chaq	Isaak	Izaäk	יצחק
Ya'aqov	Ya'aqov	Jakob	Jakob	יעקב
Yehuda	Yehuda	Juda	Judas	יהודה
Peretz	Peretz	Peres	Fares	פרץ
Chetz'ron	Chetz'ron	Chesron	Esrom	חצרון
Ram	Ram	Aram	Aram	רם
Aminadav	Aminadav	Amminadab	Aminadab	עמינדב
Nach'shon	Nach'shon	Nachson	Nahasson	נחשון
Salma (Salmon)	Salmon	Salmon	Salmon	שלמון
Boaz	Boaz	Boaz	Boöz	בעז
Oved	Oved	Obed	Obed	עובד
Yishai	Yishai	Isai	Jesse	ישי
David	David	David	David	דוד
Sh'lomo	Sh'lomo	Salomo	Salomon	שלמה
Rechav'am	Rechav'am	Rechabeam	Roboam	רחבעם
Aviya	Aviya	Abia	Abia	אביה
Asa	Asa	Asa	Asa	אסא
Y'hoshafat	Y'hoshafat	Josafat	Josafat	יהושפט
Yoram	Yoram	Joram	Joram	יורם
<i>Achaz'yahu</i>		<i>Achazja</i>	<i>Ahazia</i>	<i>אחזיהו</i>
<i>Yoash</i>		<i>Joas</i>	<i>Joas</i>	<i>יואש</i>
<i>Amatz'yahu</i>		<i>Amasja</i>	<i>Amazia</i>	<i>אמציהו</i>
Azar'ya	Uzياهو	Uzzia (Azarja)	Ozias (Azaria)	עזייהו (עזריה)
Yotam	Yotam	Jotam	Joatham	יותם
Achaz	Achaz	Achaz	Achaz	אחז
Chiz'qiyahu	Chiz'qiyahu	Hizkia	Ezekiaz	חזקיהו
M'nashe	M'nashe	Manasse	Manasse	מנשה
Amon	Amon	Amon	Amon	אמון
Yoshiyahu	Yoshiyahu	Josia	Josias	יאשיהו
<i>Y'hoyaqim</i>		<i>Jojakim</i>	<i>Jojakim</i>	<i>יהויקים</i>
Y'chon'ya	Y'chon'yahu	Jechonja	Jechonias	יכניהו
Sh'al'ti'el	Sh'al'ti'el	Sealtiël	Salathiël	שאלתיאל
Z'rubavel (zoon van P'daya, pleegzoon van Sh'al'ti'el)	Z'rubavel (zoon van P'daya, pleegzoon van Sh'al'ti'el)	Zerubbabel (zoon van Pedaja, pleegzoon van Sealtiël)	Zorobabel (zoon van Pedaja, pleegzoon van Salathiël)	זרבל

	Avihud	Abihud	Abiud	אביהוד
	El'yaqim	Eljakim	Eljakim	אליקים
	Azur	Azor	Azor	אזור
	Tzadoq	Sadok	Sadok	צדוק
	Yachin	Achim	Achim	יכין
	Elihud	Eliud	Eliud	אליהוד
	El'azar	Eleazar	Eleazar	אלעזר
	Matan	Mattan	Matthan	מתן
	Ya'aqov	Jakob	Jakob	יעקב
	Yosef (pleegvader van Yeshua)	Jozef (pleegvader van Jezus)	Jozef (pleegvader van Jezus)	יוסף
	Yeshua (pleegzoon van Yosef)	Jezus (pleegzoon van Jozef)	Jezus (pleegzoon van Jozef)	ישוע

Voetnoot:

Yosef [Jozef], de echtgenoot van Miryam [Maria], was niet de vader, maar slechts de pleegvader van Yeshua [Jezus], zoals ook Sh'alti'el [Sealtiël] niet de vleeselijke vader van Z'rubavel [Zerubabel] was, maar zijn pleegvader, want Z'rubavel [Zerubabel] was volgens Div'rei haYamim alef [1 Kronieken] 3:19 de zoon van P'daya [Pedaja]. Evenals Z'rubavel [Zerubabel] werd Yeshua dus in de Joodse geslachtsregisters erkend als de wettelijke zoon en erfgenaam van Zijn pleegvader en derhalve is de inleidende eerste zin van de B'sora Tova [Evangelie] volgens Matityahu [Matthéüs] niet misleidend, maar wel degelijk legitiem!

Bijlage B:
Geslachtsregister van Yeshua
via de lijn van Mir'yam [Maria] volgens Lucas:

B'reshit [Genesis] 5:1-32, 11:10-26 Rut 4:18-22 Divrei haYamim alef [1 Kronieken] 1:24-28, 2:1-15	Lucas 3:21-38	Spelling NBG-vertaling	Spelling Statenvertaling	עברית
Adam	Adam	Adam	Adam	אדם
Shet	Shet	Set	Seth	שת
Enosh	Enosh	Enos	Enos	אנוש
Qeinan	Qeinan	Kenan	Kainan	קינן
Mahalal'el	Mahalal'el	Mahalalel	Malaleël	מהללאל
Yered	Yered	Jered	Jared	ירד
Chanoch	Chanoch	Henoah	Enoch	חנוך
Metushelach	Metushelach	Metusalech	Mathulsala	מתושלח
Lamech	Lamech	Lamech	Lamech	למדך
Noach	Noach	Noach	Noë	נח
Shem	Shem	Sem	Sem	שם
Arpach'shad	Arpach'shad	Arpaksad	Arfaxad	ארפכשד
	<i>Qeinan</i> ????	<i>Kenan</i> ????	<i>Kainan</i> ????	קינן
Shalach	Shalach	Selach	Sala	שלח
Ever	Ever	Eber	Heber	עבר
Peleg	Peleg	Peleg	Falek	פלג

Re'u	Re'u	Reü	Ragau	רעו
Serug	Serug	Serug	Saruch	שרוג
Nachur	Nachur	Nachor	Nachor	נחור
Terach	Terach	Terach	Thara	תרח
Avraham	Avraham	Abraham	Abraham	אברהם
Yitz'chaq	Yitz'chaq	Isaak	Izak	יצחק
Ya'aqov	Ya'aqov	Jakob	Jakob	יעקב
Yehuda	Yehuda	Juda	Juda	יהודה
Peretz	Peretz	Peres	Fares	פרץ
Chetz'ron	Chetz'ron	Chesron	Esrom	חצרון
Ram	Arni (Ram)	Arni (Ram)	Aram	ארני (רם)
Aminadav	Aminadav	Amminadab	Aminadab	עמינדב
Nach'shon	Nach'shon	Nachson	Nahasson	נחשון
Salma (Salmon)	Salma (Salmon)	Salma	Salmon	שלמה (שלמון)
Boaz	Boaz	Boaz	Boöz	בעז
Oved	Oved	Obed	Obed	עובד
Yishai	Yishai	Isai	Jesse	ישי
David	David	David	David	דוד
Natan	Natan	Natan	Nathan	נתן
	Matata	Mattatta	Mattatha	מתתה
	Mina	Menna	Mainan	מינא
	Maliya	Melea	Meleas	מליא
	El'yaqim	Eljakim	Eljakim	אליקים
	Yonam	Jonan	Jonan	יונם
	Yosef	Jozef	Jozef	יוסף
	Yehuda	Juda	Juda	יהודה
	Shim'on	Simeon	Simeon	שמעון
	Levi	Levi	Levi	לוי
	Matat	Mattat	Matthat	מתת
	Yorim	Jorim	Jorim	יורים
	Eli'ezer	Eliëzer	Eliëzer	אליעזר
	Yeshua	Jozua	Joses	ישוע
	Er	Er	Er	ער
	Almodam	Elmadan	Elmodam	אלמודם
	Qosam	Kosam	Kosam	קוסם
	Adi	Addi	Addi	אדי
	Malki	Melchi	Melchi	מלכי
	Neri	Neri	Neri	נרי
	Sh'al'ti'el	Sealtiël	Salathiël	שאלתיאל
	Z'rubavel	Zerubbabel	Zorobabel	זרבבל
	Reisha	Resa	Rhesa	רישא
	Yochanan	Joanan	Johannes	יוחנן
	Yoda	Joda	Juda	יודה
	Yosef	Josek	Jozef	יוסף

	Shim'i	Semein	Semei	שמעי
	Matityahu	Mattatias	Mattathias	מתתיהו
	Machat	Maät	Maáth	מחת
	Nagai	Naggai	Naggai	נגי
	Chesli	Hesli	Esli	חסלי
	Nachum	Naüm	Naüm	נחום
	Amotz	Amos	Amos	אמוץ
	Matityahu	Mattatias	Mattathias	מתתיהו
	Yosef	Jozef	Jozef	יוסף
	Yanai	Jannai	Janna	יני
	Malki	Melchi	Melchi	מלכי
	Levi	Levi	Levi	לוי
	Matat	Mattat	Matthat	מתת
	Eli (vader van Miryam)	Eli (vader van Maria)	Heli (vader van Maria)	עלי
	Yosef (schoonzoon van Eli)	Jozef (schoonzoon van Eli)	Jozef (schoonzoon van Eli)	יוסף
	Yeshua (Zoon van Miryam)	Jezus (Zoon van Maria)	Jezus (Zoon van Maria)	ישוע

Voetnoot:

Yosef [Jozef], de echtgenoot van Miryam [Maria], was niet de zoon, maar slechts de schoonzoon van Eli, zoals ook Rut niet de dochter van Naomi was, maar slechts haar schoondochter. In de toenmalige Joodse denkwereld nam men echter de woorden uit B'reshit [Genesis] 2:24 letterlijk dat man en vrouw door het huwelijk tot één vlees worden en derhalve wordt Yosef door het huwelijk met Miryam de zoon van Eli genoemd gelijk ook Rut een dochter van Naomi genoemd wordt (Rut 1:11). Eli was dus de vader van Miryam [Maria] en derhalve de grootvader van Yeshua [Jezus] van moederskant.